

TLAČOVÉ KOMUNIKÉ Č. 183/23

V Luxemburgu 5. decembra 2023

Rozsudok Súdneho dvora v spojených veciach C-451/21 P | Luxemburg/Komisia a C-454/21 P | Engie
Global LNG Holding a i./Komisia

Preskúmanie *tax rulings*, ktoré poskytlo Luxembursko skupine Engie, Európskou komisiou porušilo právo Únie

Európska komisia rozhodla, že Luxembursko poskytlo skupine Engie štátnu pomoc v súvislosti s *tax ruling* týkajúcimi sa vnútroskupinových finančných operácií. Komisia sa však dopustila chyby pri určení referenčného rámca predstavujúceho východiskový bod porovnávacieho preskúmania, ktoré sa musí uskutočniť v kontexte posúdenia selektívnosti týchto daňových opatrení, a teda pri ich kvalifikácii ako zakázaná štátna pomoc. Referenčný systém alebo „bežný“ systém zdaňovania, na základe ktorého treba analyzovať podmienku týkajúcu sa selektívnosti, musí zahŕňať ustanovenia upravujúce oslobodenia, ktoré vnútroštátna daňová správa považovala za uplatniteľné v prejednávanej veci, pokiaľ tieto ustanovenia, ak nezavádzajú jasnú diskrimináciu medzi podnikmi, samy osebe neposkytujú selektívnu výhodu v zmysle práva Únie. Komisia tak nemôže preukázať odchýlku od referenčného rámca tak, že sa obmedzí, ako je to v prejednávanej veci, na konštatovanie, že opatrenie sa odchyľuje od všeobecného cieľa zdanenia všetkých spoločností-rezidentov dotknutého členského štátu, bez toho, aby zohľadnila ustanovenia vnútroštátneho práva spresňujúce spôsoby realizácie uvedeného cieľa.

Rozhodnutím z 20. júna 2018¹ Komisia konštatovala, že luxemburské daňové orgány prijali v rámci zložitých organizačných a finančných štruktúr v rámci skupiny Engie dve skupiny záväzných daňových stanovísk (*tax rulings*) (ďalej len „ZDS“). Podľa nej toto daňové zaobchádzanie umožnilo tejto skupine vyhnúť sa zdaneniu takmer všetkých ziskov dosiahnutých dcérskymi spoločnosťami usadenými v Luxembursku. Dospela k záveru, že tieto ZDS predstavujú štátnu pomoc nezlučiteľnú s vnútorným trhom a luxemburské orgány ju musia od príjemcov vymáhať.

Všeobecný súd Európskej únie žaloby podané skupinou Engie a Luxemburskom zamietol.² Engie a Luxembursko preto podali odvolanie na Súdny dvor.

Súdny dvor pripomenul, že na účely určenia, či vnútroštátne opatrenie predstavuje štátnu pomoc, Komisia musí predovšetkým **preukázať, že toto oparenie poskytuje** jeho príjemcovi **selektívnu výhodu**. Na účel kvalifikácie daňového opatrenia ako „selektívneho“ musí najprv **identifikovať referenčný systém**, teda „bežný“ systém zdaňovania, ktorý sa v danom štáte uplatňuje. Komisia musí ďalej preukázať, že dotknuté opatrenie sa **od tohto referenčného systému odchyľuje**, pretože zavádza **rozlišovanie medzi podnikmi, ktoré sa nachádzajú v porovnateľnej situácii**.

Dotknuté ustanovenia luxemburského práva výslovne nepodmieňujú oslobodenie príjmov z účasti od dane na úrovni materskej spoločnosti zdanením výplaty rozdeleného zisku na úrovni jej dcérskej spoločnosti. Takýto bol výklad týchto ustanovení zastávaný Luxemburskom. V prejednávanej veci sa Komisia odchyľila od tohto výkladu, keď usúdila, že je nezlučiteľný so všeobecným cieľom zdanenia všetkých spoločností-rezidentov. Súdny dvor však uviedol, že Komisia je v zásade povinná prijať výklad ustanovení vnútroštátneho práva podaný členským štátom v rámci kontradiktórnej diskusie, ak je tento výklad zlučiteľný so znením týchto ustanovení. V prejednávanej veci však Komisia nepredložila žiadnu skutočnosť, ktorá by zneplatňovala výklad predložený Luxemburskom, ktorý je

navyš v súlade so znením týchto ustanovení. Všeobecný súd preto nesprávne potvrdil záver Komisie o existencii takéhoto vzťahu podmienenosti medzi týmito dvoma daňovými zaobchádzaniami.

Všeobecný súd sa navyše dopustil chyby, keď konštatoval, že sa nevyžadovalo, aby Komisia zohľadnila správnu prax luxemburských daňových orgánov týkajúcu sa vnútroštátneho daňového ustanovenia v oblasti zneužitia práva. Komisia totiž mala na podporu svojho rozhodnutia preukázať, že luxemburská daňová správa sa v predmetných ZDS odchýlila najmä od svojej vlastnej praxe týkajúcej sa transakcií porovnateľných s transakciami v prejednávanej veci.

Súdny dvor, ktorý napokon sám rozhodoval o žalobách o neplatnosť, dospel k záveru, že **Komisia sa dopustila chýb v rámci svojich rôznych analýz** referenčných rámcov definujúcich bežný systém zdaňovania. Domnieval sa najmä, že daňová právomoc a daňová autonómia členských štátov v odvetviach neharmonizovaných na úrovni Únie by boli porušené, ak by Komisia mohla vymedziť referenčný rámec výlučne na základe všeobecného cieľa zdanenia všetkých spoločností-rezidentov sledovaného vnútroštátnym právom, a teda bez toho, aby do tohto rámca zahrnula najmä ustanovenia upravujúce oslobodenia od dane. Tieto pochybenia **spôsobili vadu celej analýzy selektívnosti a v dôsledku toho sa rozhodnutie Komisie zrušuje.**

UPOZORNENIE: Proti rozsudku alebo uzneseniu Všeobecného súdu je možné na Súdny dvor podať odvolanie, ktoré sa obmedzuje len na právne otázky. Odvolanie v zásade nemá odkladný účinok. Ak je prípustné a dôvodné, Súdny dvor zruší rozhodnutie Všeobecného súdu. Ak to stav konania dovoľuje, môže Súdny dvor vydať konečný rozsudok sám. V opačnom prípade vráti vec na rozhodnutie Všeobecnému súdu, ktorý je viazaný rozhodnutím, ktoré Súdny dvor vydal v rámci odvolacieho konania.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie rozsudku a jeho prípadné zhrnutie](#) sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 4293

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudku je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.

Zostaňte v spojení!

¹ [Rozhodnutie Komisie \(EÚ\) 2019/421](#) z 20. júna 2018 o štátnej pomoci SA.44888 (2016/C) (ex 2016/NN), ktorú poskytlo Luxembursko spoločnosti Engie.

² Rozsudok z 12. mája 2021, Luxembursko a i./Komisia, [T-516/18](#) a [T-525/18](#) (pozri tlačové komuniké [č. 80/21](#)).